

[Hans Pinstrup.]

har Gang paa Gang i Udvalget faaet Oplysning om, hvordan alt, hvad der tjenes paa Slagterierne paa Kød og Benmel, Fiskemel, Muslingeskallers Behandling, Konserver o. s. v., indgaar i Overskuddet og derefter fordeles paa Slagterisvin pr. Kilo leveret Flæsk. Det er blevet sagt Gang paa Gang, men til Trods herfor staaer det ærede Medlem ganske frejdigt op og lader fuldkommen uforstaaende over for, hvordan disse Overskud fremskaffes.

Og hvad det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Udtalelser vedrørende Landøkonomisk Driftsbureau angaar, har det ærede Medlem, som det allerede gentagne Gange er nævnt, haft rig Lejlighed til at drøfte alle Spørgsmaal med Lederen af Bureauet. Hvorfor søgte det ærede Medlem ikke alle mulige Oplysninger, da Lejligheden var der? Det ærede Medlem fik Svar paa alle de Spørgsmaal, han stillede, og der var, saa vidt Udvalget kan dømme, ikke noget som helst at skjule i de Oplysninger, der fremkom, og i de Svar, der blev givet, paa ingen Maade. Saa nytter det ikke nu bagefter at staa op og beklage sig over alt det, man ikke har faaet at vide, og det, man kunde ønske Oplysning om.

Der er talt om Familiernes Arbejdsfortjeneste og den Stigning, der er sket paa disse Omraader. De ærede Medlemmer bør gaa Statistikken igennem og se, hvor lidt de enkelte Familier har faaet for deres Arbejde og Slid, hvis man gaar nogle Aar tilbage og tager Gennemsnitstallene fra 1930 til 1940. Det er ganske urimelig og uholdbar Tale, der føres fra de ærede Medlemmers Side, og disse Tal foruden mange andre viser, at de Forslag, der nu foreligger til Gennemførelse, er Mindstemaalet for, hvad der kan være Tale om, hvis Landbruget skal placeres erhvervsmæssigt lige med andre Befolkningsgrupper i vort Land, hvad ogsaa de ærede Medlemmers Partier har været med til at give Tilsagn om skulde ske. Derfor er deres Standpunkt og deres Argumenter noget af det mest negative, der har været set her i Rigsdagen i lange Tider, over for givne Løfter og Tilsagn.

Carl Petersen: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen mente, at jeg havde udtalt mig i Retning af, at Husmændene havde tjent for meget. Jeg ved ærlig talt ikke, hvor det ærede Medlem har det fra. Jeg mener selv, at jeg baade under første Behandling og i Dag har argumenteret for, at den Ordning, der skulde bygges op, skulde bygges op paa den Maade, at Husmændene fik en

Fortrinsstilling, fik mere end der var foreslaaet efter Lovforslagene; saa jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem Gang paa Gang spørger mig, om jeg mener, at en Indtægt paa 3 300 Kr. eller 3 200 Kr. — jeg ved ikke, hvad det var for Tal —, var for meget for en Husmandsfamilie. Nej, det mener jeg ikke, jeg mener, det er for lidt, og derfor vilde jeg gerne, at det ærede Medlem havde hjulpet mig med at skaffe dem mere. Det var det, hele Forhandlingen gik ud paa. (*Jørgen Jørgensen:* De havde jo ikke faaet mere efter det ærede Medlems Forslag!). Jo, det var det, Forhandlingen i Udvalget stod om; Spørgsmaalet drejede sig om, hvorvidt man kunde opnaa en Ordning, hvorefter Husmændene kunde faa en Fortrinsstilling. Det var Forhandlingsgrundlaget, hvortil det ærede Medlem afvisende sagde: Vi vil overhovedet ikke være med til nogen som helst Særordning for Husmændene. Jeg tror, at jeg nu een Gang for alle har understreget, at det er det ærede Medlem og ikke mig, der ikke ønsker, at Husmændene skal have noget mere. Det, jeg gerne vilde vise med mit Talmateriale, var, hvorledes Forskydningerne er efter det, vi foreslaar, og det, Lovforslaget indeholder. Som jeg sagde før, er det saaledes, at Husmændene faar 500 Kr., det mellemstore Landbrug 2 000 Kr. og det store Landbrug 7 000 Kr., og saa kan man tage hvilket Materiale man vil, Driftsbureauets eller Statistisk Departements, der er kun nogle Hundrede Kroners Forskel paa disse Tal; det kan man ikke bortforklare.

Jeg har for øvrigt sjældent hørt saa bagvendt Tale som den, der førtes af det ærede Medlem, og efter mit Kendskab til det ærede Medlem forekommer hans Argumentation mig at være for billig og knap det ærede Medlem værdig. Det maa være kedeligt, naar man efter en Række Forhandlinger endelig er naaet til at beslutte sig til et Forlig og formentlig dermed til at være parat til at tage sit Ansvar for Handlingen, saa at skulle til at bortforklare den uheldige Virkning, det vil have for Befolkningen, ved at prøve at beskyldte dem, der var mod Ordningen, for, at det var deres Skyld. Det er ikke nemt at finde Logik i det. Nej, vi vilde ikke være med til en Forhøjelse af Prisen paa Hjemmemarkedet; vi vilde ikke op til de Priser, der blev garanteret Landbruget som Producentpriser; det er det ærede Medlems Parti og Venstre og de Konservative, der har lavet den Ordning, som vi er imod. Der er ikke nogen anden Forklaring paa dette, og det vil ogsaa være meget vanskeligt at bortforklare, at der efter